coheredes. O huius almi regis benignitas qui relictus in bello pauidos ſuos formidoſos et fugitiuos ſocios cū euaſit noīat frēs ꝛ nonitatē celeſtē in ſuo corꝑe oſtendere repromittit. Et ſicut dꝛ Jo. xx. ca. Uenit maria. ſ. cū alijs marijs annuncias diſcipulis qꝛ vidi dn̄m. et hec dixit mihi. Curramꝰ igiꝉ ꝛ nos fide ac deuotōne ad xp̄m oī ſtudio requirendum. q̄ ad ſe euntes nō eijcit foras. cōcedens illis et in p̄nti gratiā et in futuro gloriā ſempiternam. Amen.

¶ Sermo decimusnonus de aſcenſione ſaluatoris nr̄i ieſu xp̄i qn̄ videntibꝫ diſcipulis celos aſcendit.

Aſſumptus eſt in celū ꝛ ſedet a dextris dei. Scribūꝉ hec verba originaliter Marci vl. ca. et in euāgelio p̄ntis ſolēnitatis. Jocundiſſimū nouū aſcēſionis ieſu xp̄i filij dei merito excitare dꝫ mētes nr̄as. ſubleuareq̄ʒ oīm corda ad ardentiſſime deſiderandū bonū illud ſummū ac copioſum. qȯ cū q̄ſq̄ʒ acq̄ſierit nūq̄ʒ amittet. Neq̄ʒ ampliꝰ excuſare ſe homines p̄nt ſi ſe ignaros ꝓmiſſe felicitatis dicāt. Cū ipe ieſus nō ſolū ṽbo ſed expientia facti oñderit clarū ad ſuꝑos iter. Qȯ micheas ꝑdixit ca. ij. Aſcendit pandēs iter an̄ eos. Profecto res clariſſima et admirāda fuit. dū xp̄s. xl. die poſtq̄ʒ ſurrexit a mortuis. videntibꝫ diſcipulis eiꝰ alijſq̄ʒ deuotis q̄ʒplurimis et bn̄dicta mr̄e. de mōte oliueti celū ꝯſcendit. Qua ꝓpter vt hec oīa cunctis innoteſcāt. ad xp̄i aſcenſionē dirigamꝰ aīm et verba. De q̄ in p̄nti ſermone tria myſteria proponimus cōtemplanda.

¶ Primū dꝛ dignitatis.

¶ Secundū cōgruitatis.

¶ Terciū qualitatis.

¶ De dignitate et ꝑeminentia xp̄i q̄ notatur ꝑ hoc ꝙ ſedet a dextris dei. et q̄d ꝑ dexteram intelligitur.

¶ Capitulū primū.

Primū myſteriū ꝯtemplandū de aſcenſione xp̄i dꝛ dignitatis. qꝛ aſcēdit et ſedet a dextris dei. i. ꝑeminet oībus creaturis et angelis ꝛ hoībꝫ. Juxta illȯ qȯ ſcribit apl̄s ad Ephe. i. c. Cōſtituit illū ſuꝑ omnē principatū et poteſtatē ꝛ ſuꝑ omne nomē qȯ noīatur ſiue in hoc ſeculo ſiue in futuro. Sed ꝓ clariore huius ꝑtis intelligētia tria ſunt hic dubia declaranda.

¶ Primū vtrū xp̄o cōueniat ſedere ad dexterā patris.

¶ Secundū vtrū ſedere ad dexterā patris cōueniat xp̄o ſ̄m ꝙ homo.

¶ Terciū vtrū alijs a xp̄o conueniat ſedere ad dexterā patris.

¶ Ad primū dubiū arguunt quidā ꝙ nō cōuenit xp̄o ſedere ad dexterā patris. neq̄ʒ bene aiunt ita de xp̄o loquētes. Primū nullū corporale cōpetit deo q̄ ſpūs eſt. Sed dextera ꝛ ſiniſtra ſunt differētie poſitionū corporaliū: ergo nō ꝯueniunt deo. Scd̄o ſi filius ſedet ad dexterā. ḡ pr̄ ad ſiniſtrā. ſed dextera nobilior eſt ſiniſtra. ḡ pater ſedet in ꝑte ignobiliori. Tercio ſtare et ſedere ſūt oppoſita. ſʒ Act. vij. ca. Stephanus vidit ieſum ſtantē a dextris virtutis dei. ḡ nō ſedet. Sed ꝯtra ſic arguētes prius opponamꝰ teſtimonia ſcripturarū. deinde ſoluemꝰ obiecta. Jn ſimbolo nāq̄ʒ apl̄oꝝ dꝛ. Aſcēdit ad celos ſedet ad dexterā dei p̄ris oīpotentis. Et in ſimbolo patrū. Aſcēdit in celū ſedet ad dexterā p̄ris. Et ad Ephe. i. c. ſcribiꝉ. Cōſtituens illū ad dexterā in celeſtibꝫ. Et ad Colo. iij. c. Chriſtus eſt in dextera dei ſedens. Et ad Hebre. i. c. Sedet ad dexterā maieſtatis in excelſis. Et. x. c. Sedet ī dexterā dei p̄ris. Et ad Roma. viij ca. Xp̄us ieſus eſt ad dexterā dei q̄ etiā interpellat ꝑ nobis. Et Marc. xiiij. Luce. xxij. Math. xxvi. Erit filiꝰ hoīs ſedēs a dextris virtutis dei. Hoc ꝑdixit Dauid p̄s. cix. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Q aūt hec verba de xp̄o dicanꝉ ꝑtʒ ex eo ꝙ paulus ad Hebre. i. c. ait. Ad quē aūt angeloꝝ dixit aliq̄n deus. ſede a dextris meis? Et xp̄s mathei. xxij. dixit. Quō dauid vocat eū in ſp̄u dn̄m dicēſ. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Et ſi iudei negarēt teſtimoniū pauli et xp̄i aſſerētes. verba iſta de alio nō de ipo xp̄o affirmari debere. ſtatim incredulitatē eoꝝ cōuincimus ꝑ doctores ipoꝝ. Nā Rabi ionathan apud hebreos ꝓbatiſſimus in ſua trāſlatōne chaldaica ait. Dixit dn̄s verbo ſuo. Et Rabi Joden ſuꝑ illud pſalmi. xvij. Dediſti mihi ꝓtectionem ſalutis tue et dextera tua ſuſcepit me. Jnq̄t. Jn futurū deus ſanctus et benedictus cōuertere faciet regē meſſiam ad dexterā ſuam. Sicut ſcriptū eſt. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Jſtud inſuꝑ tenet Rabi moiſes addarſan. Pro ſolutione igiꝉ obiectoꝝ notande ſunt tres veritates. Prima veritas ꝙ hoc nomē dextera in ſcripturꝭ inueniꝉ de deo dictū. Un̄ Exo. xv. c. Dextera tua dn̄e magnificata eſt in virtute dextera tua ꝑcuſſit inimicū. Et p̄s. xv. Delectatōes in dextera tua vſq̄ʒ in finē. Et p̄s. xx. Dextera tua inueniat oēs q̄ te oderūt. Et p̄s. xlvij. Juſticia plena ē dextera. Et p̄s. cxvij. Dextera dn̄i fecit virtutem dextera dn̄i

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

exaltauit me. Et p̄s. cxxxvij. Saluũ me fecit
dextera tua. Et Eſa. xlviij. ca. Dextera mea
menſa eſt celos Et Abacuc. iij. c. Circũdabit
te calix dextere dñi. Scđa veritas. Qꝫ cũ di-
cimus xp̄m ad dexterā pr̄is ſedere nõ intelli
gimus ꝑ dexterā aliq̄d corꝑale. Sꝫ locutio
eſt metaphorica q̄les ⁊ alie cũ dicimꝰ oculos
dñi. brachiũ dñi et ſilia. ꝑ q̄ deſignant̄ ſpiri-
tuales ꝓprietates ſiue opatões diuine. Hinc
Damaſcenus. in. iij. ſuarũ ſniaꝝ ait. Nõ loca
lē dexterā pr̄is dicimꝰ. qualiter enĩ q̄ incircũ
ſcriptibilis eſt localē adipiſcet̄ dexterā. Ter
cia veritas ꝙ noīe dextere intelligunt̄ tria. ſ.
gloria diuinitatꝭ. beatitudo. et iudiciaria po
teſtas. Et q̄ ſm Augꝰ. li. de ſimbolo. et Da-
maſce. Sedere ad dexterā pr̄is nil aliud eſt
niſi cũ patre hr̄e gloriā diuinitatis ⁊ beatitu
dinē et iudiciariā poteſtatē ⁊ hoc incõmuta-
biliter et regaliter. Vñ Damaſce. inq̄t. Dex-
terā pr̄is dicimꝰ gloriā et honorē diuinitatꝭ
in qua dei filius extitit ante ſecula vt deus et
patri cõſubſtantialis. Scđm vero Tho. iij.
pte. q. lvij. Hec ꝓpoſitio ad vel in cũ dicimꝰ
ad dexterā vel in dextris ſolā diſtinctionē ꝑ-
ſonalē importat ⁊ originis ordinē. nõ autem
gradũ nature vel dignitatis. q̄ nullus eſt in
diuinis ꝑſonis. qꝛ ſm Athanaſiũ. tres ꝑſone
coeterne ſibi ſunt et coeq̄les. Et ſic ſoluimꝰ
primũ obiectũ oſtendẽtes ꝙ non dꝛ dextera
corꝑaliter de deo. Ad ſm ꝟo rñdet Augꝰ. i
li. de ſimbolo. In illa beatitudine oĩa dexte-
ra ſunt. qꝛ nulla eſt ibi miſeria. veruntñ vt in
quit tho. vbi ſ. nullo mõ p̄t dici ꝙ pr̄ ſedeat
ad dexterā filij vel ſpũs ſancti qꝛ filiꝰ et ſpiri
tus ſanctꝰ trahũt originē a pr̄e. et nõ ecõuer
ſo. Sꝫ ſpũs ſanctꝰ ꝓprie p̄t dici ſedere ad dex
terā pr̄is vel filij ſm ſenſuꝫ p̄dictũ. Verun-
tñ ſm quandā appropriationē attribuit̄ filio
eq̄litas. Vñ Augꝰ. ait. In pr̄e eſt vnitas. in
filio equalitas. in ſpũ ſancto vnitatis eq̄lita
tiſqꝫ cõnexio. Cõfirmat hanc ſniam Alex. in
iij. ſumme. vbi ait. Sedere ad dexterā pr̄is
importat diſtinctionē ꝑſonarũ et equalitatē
ꝑſone ad ꝑſonā in gloria et honore. ſed ſic ſe
hꝫ ſpũs ſanctꝰ ad pr̄em. ḡ ei ꝯuenit ſedere ad
dexterā pr̄is. Sꝫ de eq̄litate dupliciter loq̄
poſſumus. ſ. ꝓprie vel ꝑ appropriationē ſm ꝙ
ꝓprie ſumit̄ nõ dicit aliud eq̄litas in diuinis
niſi diuinā eſſentiā vel virtutē q̄ nõ eſt maior
in ꝑſonis in vna q̄ꝫ in alia ſed vna eadē in q̄
coequant̄ perſone. hoc mõ eſt vna equalitas
in diuinis ꝑſonis ſic̄ vna eſſentia. Alio mõ
ſumit̄ equalitas in diuinis ſm appropriatio
nē. et ſic appropriat̄ filio. Ad ſecundũ obie-
ctũ dicimus ꝙ viſio ſtephani fuit eodē mõ q̄

xp̄s auxiliũ ſibi p̄ſtare iā erat paratꝰ. Unde
Grego. in omel. inq̄t. Sedere iudicantis eſt
ſtare vero pugnãtis vel adiuuãtis. Stepha
nus ḡ in labore certaminis poſitꝰ ſtantē vi-
dit quē adiutorē habuit. Sed hũc poſt aſcē
ſionē marcus ſedere deſcribit. qꝛ poſt aſſum-
ptõis ſue gloriā iudex in fine videbit̄. Se
cundũ dubiũ erat vtrũ ſedere ad dexterā pa-
tris ꝯueniat xp̄o ſm ꝙ hõ. Et ad hoc dicũt
ſanctꝰ Tho. et Alex. Qꝫ cũ noīe dextre intel-
ligant̄ tria ſup̄dicta. ſ. gl'ia diuinitatis beati-
tudo ⁊ iudiciaria ptās hec ꝓpoſitio ad quē-
dā ad dexterā acceſſum ſignificat. in q̄ deſi-
gnat̄ ꝯuenientia cũ quadā diſtinctõe. qđ p̄t
eſſe tripliciter. Primo vt ſit ꝯueniẽtia in na-
tura et diſtinctio in ꝑſona. Et ſic xp̄s ſm ꝙ
filius dei ſedet ad dexterā pr̄is qꝛ hꝫ eandeꝫ
naturā cũ pr̄e. Vñ gl'ia diuinitatꝭ beatitudo
et iudiciaria ptās ꝯueniũt eſſentialit̄ filio ſicē
et pr̄i: ⁊ h̄ eſt eē in eq̄litate pr̄is. Scđo p̄t in-
telligi ſm gratiā vnionis q̄ importat ecõuer
ſo diſtinctõꝫ nature et vnitatē ſuppoſiti ſiue
ꝑſone. Et ſm hoc xp̄s ſm ꝙ hõ eſt filius dei
et ꝑ ꝯſequẽs ſedet ad dexterā pr̄is ſm equali
tatē honoris inq̄ꝫtũ eodē honore veneramur
ip̄m filiũ dei cũ eadē natura aſſumpta. hũani
tas quidē xp̄i ſm ꝯditionē ſue nature nõ hꝫ
gloriā vel honorē diuinitatis quā tñ hꝫ rõne
ꝑſone cui vnit̄. Vñ Damaſce. ait. In gloria
diuinitatis dei filius exiſtẽs añ ſecula vt deꝰ
et pr̄i cõſubſtantialis ſedet cum glorificata ei
carne eiꝰ. Adorat̄ enĩ vna ipoſtaſis vna ado
ratione eius cũ carne eiꝰ ab oĩ creatura. Ter
cio p̄t intelligi ſm ꝙ hõ ſm ꝯditionē nature
et hoc ſm grām habitualē q̄ abundantior eſt
in xp̄o p̄ oĩbus alijs creaturis. intm̃ ꝙ ipſa
natura hũana in xp̄o beatior eſt et ſuꝑ oēs a-
lias creaturas hñs regulā et iudiciariā ptā-
tem. ⁊ ſic eē in eq̄litate pr̄is nõ ꝑtinet ad ipaꝫ
naturā humanā xp̄i ſꝫ ſolũ ad ꝑſonā aſſumē
tē. Nihilominꝰ ſic ſm ꝙ hõ ſedet ad dexterā
pr̄is. i. ſm Auguſti. in bonis paternis potio
ribꝰ p̄ ceteris creaturꝭ. qꝛ oēs alias creaturas
p̄cellit in beatitudīe ⁊ iudiciaria ptāte vt p̄di
ctũ eſt. Terciũ dubiũ erat vtrũ alijs a xp̄o
cõueniat ſedere ad dexterā pr̄is. Nā Augꝰ.
dicit in li. de ſimbolo. Sedere ad dexterā eſt
habitare in eiꝰ beatitudīe. Sꝫ oēs electi ſũt
bt̄i. ḡ oēs ſedẽt ad dexterā: Qđ cõfirmari p̄t
ꝑ illud Matth. xxv. Statuet oues quidē a
dextris. Cõtrariũ tñ videt̄ eſſe ex eo ꝙ apl's
ad Hebre. i. c. ait. Cui aliq̄ñ angelorũ dixit.
ſede a dextris meiſ. quaſi dicat nulli. Rñdet
ergo ſanctꝰ tho. Qꝫ xp̄s ſedet ad dexterā pr̄is
inq̄ꝫtum ſm diuinā naturā eſt in equalitate

b ij

54

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

patris. Scd̃m humanā vero eſt in excellēti
poſſeſſione bonoꝝ diuinoꝝ ꝑ ceteris creatu
ris. qđ nulli homini vel angelo ꝯuenit. Se
dere ergo in dextera nõ ſignificat ſimplicit̃
eſſe in beatitudine. ſed hr̃e beatitudinē cum
quadā dñatiua ptāte ⁊ q̃ſi ꝓpriā naturalē. qđ
ſoli xp̃o cõuenit. Poteſt tñ dici q̃ oĩs beat⁹ ⁊
ſi nõ ſedeat ſit tñ ad dexterā dei cõſtitut⁹. Cõ
ſiderem⁹ itaq̃ ex his q̃ dicta ſunt q̃ta eſt glo
ria filij virginis beate. quem adorāt angeli.
cui oẽs obediunt creature: in cuius noĩe fle-
ctitur omne genu. Ve ſtultis gentib⁹ ipm
deſpicientib⁹. Ve duris iudeis in eũ nõ cre-
dentibus. Ve malis xp̃ianis illũ nõ ſequen
tibus. Hic eſt ille ieſus q̃ ꝓ nobis carnē aſſu
mens de⁹ et hõ trigintatrib⁹ annis cũ hoĩb⁹
habitauit. Hic eſt ille q̃ affixus pepēdit in li
gno in medio latronũ ſpinis coronatus. hic
qui tercia die ſurrexit a mortuis. Hic qui re
gnabit ĩ eternũ cuius regni nõ erit finis ſ̃m
angeli ſententiā Luce. i. c. Hic eſt deniq̃ de
quo dñ aſcenderet ad celos angeli dixerunt
tanta ꝓconia. Nā poſtq̃ nube tectus videri
deſijt diſcipuli intuebant̃ in celū ſuſpenſis
vultibus et erectis luminibus. Et ecce duo
viri. i. angeli in ſpecie viroꝝ apparētes iuxta
illos in ꝓpinquo. ſ. aere in veſtib⁹ albis in ſi-
gnũ ſolennitatis et leticie q̃ et dixerũt vt ha-
betur Act. i. c. Viri galilei cur ſtatis aſpiciē
tes in celũ quaſi admirātes ⁊ ſtupidi de hoc
qđ vidiſtis. et q̃ſi triſtes ⁊ deſolati de hoc q̃
magiſtri vr̃i pſentiā corporalē pdidiſtis. hic
ieſus q̃ aſſumptus eſt a vobis in celũ ⁊ aſcen
dere potuit. q: opus a patre ſibi impoſitum
cõſummauerat. nec cõtriſtemini. q: ſic veni-
et quēadmodũ vidiſtis eũ euntē in celũ. O
felix regnũ qđ nõ deficiet. O rex inclite qui ⁊
ſeruos tecũ regnare pmittis. O gens ſancta
amicoꝝ tuoꝝ q̃ vocē tuā dulciſſimā erunt
audituri. Venite bñdicti patris mei poſſide
te paratũ vobis regnũ a cõſtitutione mundi
Tu igit̃ rex glorie xp̃e. Tu patris ſempiter-
nus es filius. Tu ad dexterā dei ſedes in glo
ria patris. Iudex crederis eſſe venturus. Te
ergo q̃ſumus tuis famulis ſubueni quos ꝓ
cioſo ſanguine redemiſti.

¶ Qr aſcenſio xp̃i cõgrue celebrata eſt reſpe-
ctu tp̃is pſone et termini. ¶ Capitulũ. ij.

Secundũ myſteriũ ꝯtemplandũ de aſcē
ſione xp̃i dr̃ ꝯgruitas. Cõgrue nāq̃ cõ
uenientiſſimeq̃ facta fuit aſcēſio illa. Et hoc
triplici reſpectu.

¶ Primo reſpectu tp̃is.
¶ Secundo reſpectu pſone.
¶ Tercio reſpectu termini.

¶ Primo fuit cõgrue aſcenſio xp̃i celebrata
reſpectu tp̃is. Quia die q̃dragesimo. poſtq̃
vite auctor a mortuis ſurrexit aſcendit ad ce
los. potuiſſet quidē antea aſcēdiſſe. Sed ſic
differre voluit vt veritatē reſurrectõis ꝓba-
ret. difficilius enĩ erat ꝓbare veritatē reſur-
rectõnis q̃ paſſionis. q: a prima die vſq̃ ad
terciā vere ꝓbare poterat mors. Sed ad ve-
ram reſurrectionē ꝓbandā plures dies req̃-
rebant̃. Et hoc eſt qđ dicit̃ Act. i. c. Prebuit
ſeipm viuũ poſt paſſionē ſuā in multis argu
mentis ꝑ dies q̃draginta apparēs et loquēs
de regno dei. Hinc Leo papa in ſermone de
aſcenſione inq̃t. Quadragenari⁹ hodie die-
rũ cõpletus eſt numerus ſacratiſſima ordina
tione diſpoſitus. et ad vtilitatē nr̃e eruditõis
impenſus vt dũ a dño in hoc ſpacio mora ꝓ
ſentie corpalis extendit̃ fides reſurrectionis
documētis neceſſarijs muniret̃. Et iterũ in
eodē ſermone ait. Nõ hi dies q̃ inter reſurre
ctionē dñi aſcenſionēq̃ fluxerũt ocioſo trāſi
ere diſcurſu. ſed magna in eis ꝯfirmata ſunt
ſacramenta. magna ſunt reuelata myſteria.
In his metus dire mortis aufert̃ et nõ ſolũ
aĩe ſed etiā carnis immortalitas declarat̃. In
his per inſufflationē dñi infundit̃ apoſtolis
ſpũs ſanct⁹. ⁊ beato petro ſup̃ ceteros poſt re
gni claues ouilis dñici cura mādat̃. In his
duob⁹ diſcipulis tercius in via dñs iungit̃
comes et ad omnē noſtre ambiguitatis cali-
ginē detergendā pauentiũ vel trepidantiũ
tarditas increpat̃. flammā fidei illuminata
corda ꝯcipiũt. et q̃ erāt tepida reſerante dño
ſcripturas efficiũt ardētia. hec ille. ¶ Scđo
fuit ꝯgrue aſcēſio xp̃i pacta reſpectu pſone.
vbi a doctorib⁹ queritur. An fuit cõueniens
xp̃m aſcendere. Et poſſit q̃s arguēdo dicere
q̃ nõ. Primo q: ph̃s dicit in. ij. de celo ⁊ mũ
do. Illa q̃ optimo mõ ſe hñt poſſidēt ſuũ bo
num ſine motu. Sed xp̃us optimo mõ ſe ha
buit ⁊ ſ̃m diuinā naturā q: eſt ſummũ bonũ
et ſ̃m humanā q: erat optime glorificat⁹. er-
go nõ ꝯueniebat illi aliq̃s motus. Sꝫ aſcen
ſio eſt quidā motus q̃re videt̃ q̃ nõ debebat
aſcēdere. Scđo oẽ qđ mouet̃ mouet̃ ꝓpter a-
liquid melius. ſed xp̃o nõ fuit melius eſſe in
celo q̃ in terra nec q̃tũ ad aĩam nec q̃tũ ad
corpus. q: vbiq̃ eque beatus. ergo nõ debe-
bat aſcendere. Tercio ſi poſt reſurrectionem
ſuā fuiſſet cũ hoĩbus cõuerſatus vel glorio-
ſus regnaſſet ĩ terris multo plures eũ ſeque
rentur q̃ mõ. ergo debuit nobiſcũ manere et
nõ aſcendere in celũ. Pro declaratõne verita
tis et hoꝝ ſolutione. Reſpondet ſanct⁹ tho.
iij. pte. q. lvij. Qr locus dꝫ eſſe ꝓportionatus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

locato. Chriſtus aūt ꝑ reſurrectionē vitā im
mortalē ⁊ incorruptibilē inchoauit. locꝰ ve
ro in quo habitamus eſt locus generatōnis
et corruptōis. ſed locus celeſtis eſt locus in-
corruptōnis. Jō ꝯgruenter xp̄s ad locū illū
ſe tranſtulit. Ad primū ḡ dicit tho. Ꝙ deus eſt
qui poſſidet ſuū bonū ſine motu: q2 oīno im
mutabilis eſt. Quelibet aūt creatura eſt aliꝗ̄
mō mutabilis ẜm Augꝰ. viij. ſup Geneſim.
ad lr̄am. Et q2 natura aſſumpta a filio dei re
manſit creata. nō eſt incōueniēs ſi ei aliq̄s mo
tus attribuat̄. Ad ſcōm r̄ndet ſanctꝰ tho. Ꝙ
xp̄o aſcendēti nihil accreuit q̄ntū ad ea q̄ ſunt
de eſſentia gl'e ſiue ẜm corpꝰ ſiue ẜm aīa3. Tn̄
accreuit aliq̄d q̄ntū ad loci decentiā qđ eſt de
bene eſſe glorie. nō ꝙ corpori eiꝰ aliq̄d aut ꝑ-
fectōis aut ꝯſeruatōis acquireret̄ ex corpore
celeſti. ſed ſolummō ꝑ quandā decentiā. hoc
aūt aliquo mō ꝑtinebat ad eius gloriā. Et de
hac decētia gaudiū quoddā habuit. nō q̄dez
ꝙ tūc de nouo gaudere inciperet qn̄ in celum
aſcēdit. ſed q2 nouo mō gauiſus eſt ſicut de
re impleta. Ad terciū argumentuz dr̄ ꝙ licet
p̄ntia corꝑalis eiꝰ fuiſſet ſubtracta nō tn̄ di-
uinitatis. Adeſt inſuꝑ ſempꝑ nobiſcū in ſacra
mento altaris licet nō videat̄ oculis corꝑali
bus. Ob qđ Mat. vlti. dū aſcendēdo diſci-
pulos relinquebat dixit. Ecce ego vobiſcū
ſum oībus dieb3 vſq3 ad ꝯſummatōē ſeculi.
Fuit cū ap̄l'is aſſiſtendo eis in oꝑibus mira
culoſis. q2 vt dicit Marcꝰ vlti. Predicaue-
runt vbiq3 dn̄o cooperāte et ſermonē cōfir-
mante ſequētib3 ſignis. Aſſiſtit nobiſcū exi-
ſtendo vt dictū eſt in ſacramento eucharistie
vbi eſt xp̄s totus. Aſſiſtit etiā eccleſie ſꝑ ipa3
dirigēdo ꝑ occultos inſtinctꝰ ſpūs ſancti vt
ſic nō deficiat fides petri. Propterea Augꝰ.
in ſermone de aſcenſione ita pulcre loquit̄.
Hia chariſſimi q̄ dn̄s ieſus xp̄s in hoc mun
do ſub fragilitate nr̄a miracula edidit nobis
ꝓficiūt. Qui dū humanā ꝯditionē ſyderib3
importauit. credētib3 celū patere poſſe mon-
ſtrauit. Et dū victorē eiuſdē mortis in cele-
ſtia eleuauit victorē eiuſdē mortis q̄ ſequere
mur oſtēdit. Aſcēſio ḡ dn̄i catholice fidei cō-
firmatio fuit vt ſecuri imposterū crederemꝰ
miraculi ipſius donū. cuius in p̄nti ꝑcepiſſe
mus effectū. et fidelis q̄ſq3 cū iā tāta ꝑceperit
ꝑ ea q̄ agnoſcit p̄ſtita diſcat ſꝑare ꝓmiſſa. ac
dei ſui p̄terita p̄ntiq3 bonitate q̄ſi futuroꝝ te
neat cautionē. hec Augꝰ. Tercio aſcēſio xp̄i
fuit ꝯgrue celebrata reſpectu termini. q2 aſcē
dit ſuꝑ oēm creaturā tā ſpiritualē q3 etiā cor
poralē. Ex q̄ ap̄ls ad Ephe. iiij. c. ait. Qui de
ſcendit ipſe eſt et q̄ aſcēdit ſuꝑ oēs celos vt im

pleret oīa ẜm Nico. de lira ſuꝑ hoc paſſu nō
eſt intelligendū ꝙ aſcenderit totaliter ſuꝑ ce
lum empireū vbi nullus eſt locus nec creatu
ra aliqua. Sed ꝙ aſcenderit ad ꝑtē dignio-
rē celi empirei. qđ eſt locus beatoꝝ et celū ſu
premū. locus aūt ille debet̄ etiā ſubſtātijs ſpi
ritualib3 ẜm quandā ꝯgruentiā q2 ille ſub-
ſtantie ſunt ſup̄me in ordine ſubſtātiarū. Et
tn̄ xp̄s aſcēdit ſuꝑ oēs ſubſtātias ſpirituales
et ſupra oēs ordines angeloꝝ nec eſt incōue-
niens corpꝰ xp̄i p̄poni ſubſtātijs ſpūalibus
cū ſpūs ſimpliciter nobilior ſit oī corpe. Quia
vt inq̄t ſanctꝰ tho. Licet corpus iſtud ꝯſide
rando cōditionem nature corporee ſit infra
ſubſtātias ſpūales. Cōſiderando tn̄ dignita
tē vnionis qua eſt ꝑſonaliter deo ꝯiunctū ex
cellit nobilitatē ⁊ p̄eminentiā oīm ſubſtātia-
rum ſpiritualiū et oīm angeloꝝ.

Qualiter xp̄s aſcendit cū poteſtate et ma-
gnificentia vidētibus patēter diſcipulis.

Capitulū terciū.

Terciū myſteriū ꝯtemplandū de aſcen-
ſione xp̄i dr̄ qualitatis. Jn quo ꝑſcruta
ri debemus qualiter xp̄s aſcendit. Ad qđ di
cimus q2 aſcēdit tripliciter.

Primo potenter.

Secundo magnifice.

Tercio patenter.

Primo aſcēdit potēter vbi tres difficulta
tes oriunt̄. Primo vtrꝫ aſcēdere ꝯueniat xp̄o
ẜm diuinā naturā. Ad hoc ita r̄ndet ſanctꝰ
tho. vbi. ſ. ꝙ li ẜm duo p̄t notare. ſ. ꝯditionē
aſcendētis: ⁊ cām aſcenſionis. Primo mō nō
p̄t ꝯuenire xp̄o ẜm ꝯditionē diuine nature.
tū q2 nihil eſt diuinitate altiꝰ q̄ poſſit aſcēde
re. tū q2 aſcēſio eſt motꝰ localis q̄ diuine na-
ture nō cōpetit q̄ eſt immobilis ⁊ inlocalis.
Sed ꝑ hunc modū ꝯpetit xp̄o ẜm humanā
naturā q̄ cōtinet̄ loco ⁊ motui ſubiacet. Jta
q3 xp̄s aſcēdit in celū ẜm ꝙ hō nō ẜm ꝙ deꝰ.
Si vero li ſcōm dicat cauſam aſcēſionis cū
xp̄s ex virtute diuina in celū aſcēderit. dici-
mus ꝙ aſcēdit ẜm ꝙ deus. Scđa facultas
vtrū aſcēdit ꝓpria v̄tute. Ad illud tho. dicit.
Ꝙ cū i xp̄o ſit duplex natura. diuina. ſ. ⁊ hu
mana ẜm vtrāq3 accipi p̄t ꝓpria virtꝰ. Xp̄us
ergo aſcēdit ꝓpria virtute diuina. de virtute
vero humana diſtinguit tho. ꝙ hoc pōt du-
pliciter accipi. Una quidē eſt virtus natura
lis q̄ ꝓcedit ex principijs nature et hac xp̄s
nō aſcendit: Alia aūt virtus eſt glorie ſcōm
quā xp̄s in celū aſcendit. Cuius quidē virtu
tis ratiōne quidā accipiūt ex natura quinte
eſſentie q̄ eſt lux vt dicūt quā ponūt ee de cō-
poſitōne corꝑis hūani ⁊ ꝑ eā elemēta ꝯtraria

cõciliari in vnũ. Ita ꝙ in ſtatu huius mor-
talitatis natura elemẽtaris in corpib⁹ hũa-
nis dñatur. Et iõ ſm naturã elemẽti ꝑdomi
nantis corp⁹ humanũ naturali virtute deor
ſum fert. In ſtatu aũt glorie ꝑdominabit na
tura celeſtis ſm cuius inclinationẽ z virtutẽ
corp⁹ xpi et alia ſanctoꝝ corpa ferunt in celũ
Alij vero aſſignãt rationẽ ꝑdicte virtutis ex
ꝑte aĩe glorificate ex cuius redundantia glo
rificabit corpus. vt dicit Aug⁹. ad dioſcoꝝ.
et. xxij. li. de ciui. dei. Erat enĩ tãta obediẽtia
corpis glorioſi ad aĩaz beatã: vt vbi volet ſpi
ritus ibi erit ꝓtinus corpus: licet ergo aſcen
dere ſurſum ſit ɔtra naturã humani corpis
ſm ſtatum pñtis vite tñ nõ erit ɔtra naturã
corpis glorioſi cuius tota natura erit oĩno
ſubiecta ſpiritui. Tercia difficultas eſt. An
corpus xpi et qđcũqꝫ glorioſum poſſit localr
ter moueri in inſtanti cũ in tali motu operet
virtus diuina. Ad hoc rñdet Alex. et tho. ꝙ
licet virtus diuina ſit infinita ꝙtũ eſt ex ꝑte
operãtis. tñ effectus illi⁹ virtutis recipit in
reb⁹ ſm capacitatẽ earũ et diſpoſitionẽ. Cor-
pus aũt nõ eſt capax vt ĩ inſtãti localiter mo
ueat q2 oportet ꝙ cõmiſceat ſe ſpacio ſm cu
ius diuiſionẽ diuidit tꝑs vt dr. vi. phyſicoꝝ.
Veruntñ licet corpus xpi nõ fuerit motũ in
inſtanti de terra ad celũ nihilominꝰ motus
ille fuit ſatis velox atqꝫ feſtin⁹ dũ eadẽ die de
terra euolauit ad empireũ. qđ eſt ſup oẽs ce-
los. Refert enĩ Rabi moiſes maximus phs
ꝙ quilibet circulus cuiuſlibet planete habet
tm̃ ſpaciũ ꝙtũ poſſet aliqs ire de via plana
in quingentis annis. Et diſtãtia inter celũ z
celũ. i. inter circulũ et circulũ eſt ſilr vt dicit
via quingentoꝝ annoꝝ. et iõ cũ ſint ſeptẽ ce
li erit ſm ipm a centro terre vſqꝫ ad cõcauũ
celi ſaturni qđ eſt ſeptimũ celũ via multorũ
miliũ annoꝝ. i. tm̃ ſpaciũ ꝙtũ de via plana
aliqs iret in multis milib⁹ annis ſi tm̃ viue
ret: ita tñ ꝙ iter vni⁹ cuiuſlibet diei ſint qua-
draginta miliaria. Qđ ſi verũ eſt nouit de⁹.
Clarũ tñ eſſe ꝑt ꝙ ſatis lõga diſtãtia eſt a ter
ra vſqꝫ ad celuz empireũ q2 corpora celeſtia
ſol et luna cũ excedãt in quãtitate oĩa elemen
ta tñ ita ꝑua vident. ¶ Secũdo aſcẽdit xps
magnifice cũ tripudio z leticia angeloꝝ. Si
enĩ beatiſſimi ſpũs illi alios ſanctos ad celũ
euntes cũ exultatõe recipiũt. ꝙto magꝭ regi
regũ ſeſe oẽs obſequioſos reuerẽtiſſimos ac
iocundiſſimos exhibuerũt. Ex illis vtiqꝫ fue
rũt duo illi de qbus dixim⁹ in primo myſte
rio: ꝙ aſtiterũt iuxta diſcipulos in veſtib⁹ al
bis. Sed hoc loco interponendã duco Gre
gorij ſententiã q in omelia inqt. Querendũ

eſt quidnã ſit ꝙ nato dño angeli apparuerũt
et tñ nõ legunt in veſtibus albis apparuiſſe.
Aſcendẽte aũt miſſi angeli in albis veſtibus
legunt apparuiſſe. In albis veſtib⁹ gaudiũ
et ſolẽnitas mẽtis attendit. q2 magna tũc ſo
lennitas angelis facta eſt cũ celũ deus hõ pe
netrauit. Quia naſcẽte dño videbat diuini-
tas humiliata: aſcendẽte vero eſt hũanitas ex
altata. Albe etenĩ veſtes exaltatõi magis cõ-
gruunt ꝙ humiliationi. In aſcenſione ergo
eius angeli in albis veſtib⁹ videri debuerũt
q2 q in humanitate ſua apparuit de⁹ humilis
in aſcẽſione ſua oſtẽſus eſt de⁹ ſublimis. hec
ille. Ad triumphũ iam xpi redeam⁹ et cogite
mus ꝙ ſtupendũ ꝙqꝫ mirabile fuit ſpectacu
lum illud: qñ cũ glorificata carne ſua regna
celeſtia penetrauit. Superauerat hoſtes: ter
ruerat demones: z predã innumerabiliũ ſan
ctorũ eduxerat de inferno: ꝓſtrauerat mortẽ
quã ſua morte deſtruxit: z ad pñs dexterã ſeſ
ſurus ꝓficiſcebat. Nõ talis nec tãtus fuit il-
lorũ triumph⁹ quoꝝ hiſtoria romana memi
nit q2 iã perijt memoria eoꝝ cũ ſonitu: ſed ie-
ſus xps in eternũ ꝑmanet. Rem grandẽ pleri
qꝫ putãt dũ legũt vel audiũt: ꝙ ceſar poſt tot
victorias z finẽ belloꝝ ciuiliũ: mortẽqꝫ pom
pei: dũ redijt ad vrbẽ ſm Suetoniũ vno mẽ
ſe ſed interiectis dieb⁹ quinquies triumpha-
uit. Primo de gallia z britannia. Secũdo de
egypto. Tercio de farnate et ponto. Quarto
de iuba et africa. Quinto et vltimo de hiſpa
nia. Alij nõ ſine maxima voluptate ɔmemo
rant q de ꝙplurib⁹ ad eoꝝ laudem cõſcripta
ſunt q ob reipublice libertatẽ: hoſtes rebelles
qꝫ Romanoꝝ domuerũt. Scribit nãqꝫ Pli
nius in li. de viris illuſtrib⁹. et Eutropi⁹ li.
iiij. ꝙ Arilius metellus dictus macedonic⁹
a deuicta macedonia philippũ macedonie re
gem circa tempora qbus carthago euerſa eſt
duxit ad vrbẽ: et triumphans ante currũ viu
ctũ trahi fecit. Metellus filius eius dictus
creticus ſcđm Oroſiũ z Eutropiũ. q2 Cretã
romano populo ſubiugauit: reuerſus romã
triumphauit. Papirius q lucius papirius
curſor ſm Titũ liuiũ. q2 ſamnitũ duriciam
prelijs fregit z adeo clare cuncta geſſit ꝙ Eu
tropius et Oroſius dicant ꝙ romani hunc
Alexandro magno ducẽ parẽ eſſe putabant
ſi Aſia domita ĩ Europã arma tentaſſet. Ro
mam rediẽs poſt debellatos hoſtes triũpha
uit. Papirius filius eius cõſul adhuc cõtra
ſamnites qui aquiloniã ciuitatẽ eoꝝ cepit et
pugnauitqꝫ aliã ciuitatẽ illorum fortiſſimã
ſm Titũ liuiũ: poſt romã rediens triumpha
uit. Octauian⁹ vt refert Oroſius z Eutropi⁹

victoꝛ rediens ab oꝛiente cū triplici triūpho
vrbem ingreſſus tunc primū qꝛ rempublicā
ſuꝑerat. Auguſtus ſaluat⁹ eſt ꝓbus impera
toꝛ ſm Rufinū in annalib⁹ romanoꝝ q̄ vi-
cit Alemanos: germanos: gothos: et ſarma
thas. ob qḋ electus fuit imperatoꝛ poſtq̄ſ ſu
perauit bello. Procolū et Bonoſum q̄s ipſe
duces miſerat ad ꝑſidium galliarū: at illi im
peratores ſe dixerant pacata ꝓuincia ⁊ occi
ſis illis i ꝑlio romā rediēs quinq̄ dieb⁹ glo
rioſe triūphauit. Nā inter alia ſpectacula qḋ
nunq̄ prius factū fuerat totū circū in ſpecie
ſilue fecit cōſeri arboꝛib⁹ ac ꝑ diuerſos adit⁹
ſtrutiones mille: ceruos mille. Apros mille.
leones centū. centūq̄ libicos immiſit leopar
dos. et quotq̄t alias viuas feras hr̄e potuit
et oīa cōceſſit diripiēda populo. Scipio af-
frican⁹ vt ponit Titus liuius poſt victū ha
nibalē domitāq̄ carthaginē: vbi romā atti-
git triumpho oīm clariſſimo capitoliū hone
ſtauit quē ſequebant captiui omnes romani
qui ad quattuoꝛ milia erāt de manib⁹ hoſtiū
liberati. Scipio frater ei⁹ poſt multa ꝑ eū fe
liciter geſta domita aſia quare vt ſcribit Pli
nius libro de viris illuſtrib⁹ aſiaticus dict⁹
eſt triumphauit. Cuius triumphus oculoꝝ
ſpectaculo maioꝛ q̄ affricani fuit. Nā porta
uit cōſul triumphans ducenta vigintiquat
tuoꝛ ſigna militaria hoſtiū ſimulacra: capto-
rum hoſtiū: oppidoꝛū et vrbiū centū triginta
quattuoꝛ. Aureas coronas ducentas trigin
taquattuoꝛ. Vaſa aurea et argentea numero
infinita. Principes vrbiū ⁊ duces trecentos
vigintiſex: cū quibus et adoleſcentē filiū An
thiochi pꝛetulit ante ſe: fuerūt ⁊ alij quib⁹ tri
umphi gloꝛia cōceſſa fuit q̄s omittimus ne
tedio auditores afficiam⁹. Illud tñ ſciendū
ꝙ triumphus erat honoꝛ maxim⁹ qui dari
poterat a romanis. nā erat triplex notabilis
letitia triumphantis. Erat prima ꝙ cū ad vr
bem triumphalis ciuis rediret ei cū effuſa le
ticia occurrebat populus vniuerſus. Erat
ſecūda leticia ꝙ triūphantis currū ꝓcedebāt
manib⁹ poſt terga legatis captiui oēs. Ter-
cia leticia erat maxima: qñ triumphās lauro
coꝛonatus indutus aurea veſte aſcendebat
currū aureū triumphalē tractū a q̄ttuoꝛ al-
bis equis. Sicq̄ dux pompaticius ꝑeunte
ſenatu i capitolio: albos tauros ſacrificabat
ioui. multaq̄ alia fiebāt ad gloꝛiā ducis tri-
umphantis. Attamē oīa illa vana fuerūt fri
uola et tranſitoꝛia ludiſq̄ pueroꝛū cōparan
da. Erigamus ergo mētis noſtre oculos ad
regē regū beatoꝛū ducem inuictiſſimū ieſum
xp̄m aſcendentē ad celos. et cōſideremus cū

quali milicia celū ingredit ⁊ quot innumeri
angeli ei ꝓcedūt obuiā. quātaq̄ ſit in celis cō
motio. O feſtū tranſcendēs oēm exaltationē
ſublimē et gloꝛiā quoꝛumcūq̄ imperatoꝝ et
regū q̄ fuerūt ab initio mundi et q̄ erūt vſq̄
in finē. Ducebat xp̄s ſecū oēs aīas ſanctas
quas eduxerat de inferno. qꝛ nulla an̄ ipm
ad ēpirreū ꝑuenerat. ducebat et ſanctos reſu
ſcitatos qui in coꝛpe et aīa ipm feliciter ſeque
bant. Ducebat inſup et aīas eoꝛum iuſtoꝝ ⁊
ꝑuuloꝛū fideliū q̄ in his quadraginta dieb⁹
a ꝓprijs coꝛpoꝛib⁹ per moꝛtem diſceſſerant d̄
quib⁹ oīb⁹ aliqui tenent ꝙ a reſurrectione
xp̄i vſq̄ ad aſcenſionē ei⁹ fuerūt in paradiſo
terreſtri. Aliq̄ ṽo aliter opinant. ſ. ꝙ xp̄m aſ
ſociabāt inuiſibiter in h̄ mūdo cū hymnis ⁊
laudibus. Et vtrūq̄ ē poſſibile licz nō ſit au
ctoꝛitate firmatū. Ibi nō erat op⁹ curru quē
equi traherent: Ubi coꝛpus q̄druplici dote
claritatis agilitatis īpaſſibilitatis ⁊ ſubtilita
tis ꝑ ſemetipm mirabilit ferebat in celū. Et
qñ dicit ꝙ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝛū.
intelligendū eſt ſm oēs doctoꝛes. ꝙ nubes il
la nō ꝓbuit adminiculū xp̄o aſcendenti per
modū vehiculi: ſed apparuit in ſignū diuini-
tatis. ſed ꝙ gloꝛia dn̄i apparebat ſup taberna
culū i nube. puto aūt nubē illā fuiſſe lucidā
aſpectu decoꝛā: angelico miſterio foꝛmatā et
ad xp̄m reuerētiſſime ꝑductā. Nā ⁊ nubes il
la de qua dr̄ Nūeri. ix. c. ꝙ operuit taberna-
culū et ſm ꝙ mouebat vel ſtabat ita faciebāt
filij iſrael. mouebat angelico ꝑſidio. vt inq̄t
Nico. de lira. Nubes inſup in q̄ ſpūs ſanct⁹
apparuit in tranſfiguratōe xp̄i lucida fuit. vt
ſcribit mat. xvij. c. ¶ Tercio xp̄s aſcēdit patē
ter. qꝛ voluit a diſcipulis videri in manifeſto
Ubi aduertendū ꝙ ipa die aſcenſionis bis
apparuit diſcipulis. Primo apparuit vnde-
cim apl'is recūbentib⁹ in cenaculo: oēs enī tā
apl'i q̄ alij diſcipuli necnō et mulieres habi
tabāt in illa pte hierl'm q̄ dicebat mello. ſ. in
mōte ſyon. vbi dauid ꝯſtruxerat ſibi palatiū
et erat ibi cenaculū grande ſtratū in q̄ dn̄s
ꝑcepit ſibi parari paſca. Et in illo cenaculo
tūc xp̄iani apl'i habitabāt. Ceteri aūt diſcipu
li et mulieres habitabāt circūquaq̄ ꝑ diuer-
ſa hoſpitia. Cum ergo in iſto cenaculo come
derēt dn̄s eis apparuit ⁊ exprobrauit incredu
litatē illoꝝ et duriciā coꝛdis. et officiū predi
candi cōmiſit ⁊ foꝛmā baptiſmi inſtituit at-
q̄ gratiā miraculoꝝ cōtulit. vt pt3 Marci et
mat. vlti. c. Deinde fuit cū eis familiariſſime
pranſus. vt dicit Act. i. c. vt ꝑ effectū come-
ſtionis ſm Grego. veritas pateſceret carnis.
Et in his omnbus credendū eſt matrē ſuam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſanctiſſimā affuiſſe. Nā vt habet Act.i.ca.
Poſtq̄ꝫ xp̄s aſcēdit reuerſi ſunt diſcipuli in
domū vbi manebāt cū mulieribꝫ ⁊ matre ieſu
et fratribꝫ eiꝰ. Iſta aūt regreſſio denotat ꝙ in
de exierāt. Refectōe aūt cōpleta p̄cepit eis vt
in montē oliueti verſus bethaniā irent. Ali
qui dicūt ꝙ xp̄s iuit cū eis: ex eo ꝙ luc ̄s ait.
Eduxit illos foras in bethaniā. Aliq̄ vo. te=
nent ꝙ poſtq̄ꝫ dixit vt irent ad montē oliueti
diſparuit ab eis: et iterum in mōte apparuit.
Erat aūt mōs ille ſ̄m Nico. de lira extra hie
ruſalē i via eundi verſus bethaniā. Ibi ali=
quādiu ſtetit xp̄s cū b̄ndicta m̄re ⁊ diſcipulis
ſuis ſic amici valefaciētes ſolēt figere gradū
Ibi diſcipulos docuit ꝙ nō erat eorū noſſe
tp̄a vel momēta q̄ p̄r poſuit ī ſua p̄tāte: cū pe=
terēt. Si in illo tp̄e reſtituendū eſſet regnū iſ
rael. Ibi p̄cepit eis ne diſcederēt a hierl'm q̄
uſqꝫ reciperēt ſpiritū ſanctū. Ibi tandē poſt
multa blanda ⁊ cōſolatoria v̄ba b̄ndixit eis
Hic quidē ꝯtemplari poſſumꝰ ꝙ dū dixiſſet
O m̄r mea b̄ndicta. O genetrix ſuauiſſima.
O dilecti mei diſcipuli. Ecce completa ſunt
oīa. Tp̄s ē vt reuertar ad eū q̄ me miſit. Igit
ſuſcipite benedictionē meā ꝙ oēs cadentes
in terrā adorauerūt eū: ⁊ benedictōne accepta
genua tenebāt in terrā defixa: aſpiciebātqꝫ fa
ciem in quā angeli deſiderāt ꝓſpicere. At ie=
ſus ad orientē reſpiciēs forte ingeminādo be
nedicta ſis mater mea: b̄ndicti vos diſcipuli
mei: leuatis manibꝫ paulatim ferebat in celū
O noua ꝓdigia. O miracula inaudita. Ille
qui de virgine natus mortē tulit abiectiſſime
crucis nō ſolū ſurrexit a mortuis ⁊ ſuā reſur
rectionē ſignis euidentiſſimis cōprobauit.
Sed poſt hec oīa palā ⁊ hora nona vt credit
viſibiliter a monte oliueti ad celos ꝓgredit
Currite gentes vndiqꝫ ⁊ adorate illū q̄ ē rex
regū ⁊ dn̄s dominantiū. Poſtq̄ꝫ vero videri
ampliꝰ nō potuit regreſſi ſunt ap̄li ⁊ ceteri in
hierl'm laudantes et benedicentes deum in
gaudio et leticia. Amen.

¶ Sermo vigeſimꝰ de ſpū̄ ſancto q̄ miſſus
eſt ap̄lis in ſigno viſibili ignearū linguarū.

SPiritus ſanctus

quē mittet pater in noīe meo ille
vos docebit oīa. Verba ſunt re=
demptoris nr̄i originaliter Io.xiiij.c. et in
euāgelio p̄ntis ſolēnitatis. Ampliſſimū do
nū hodierna die collatū fuit humano generi
cū ſpūs ſanctꝰ viſibilit̄ miſſus ē ī ap̄los fun
datores militātꝪ eccleſie. Per illos enī ī xp̄m
credidit mundꝰ. Per ipos deleta fuit penitꝰ
et extincta ꝑnicies idolatrie: q̄ oēs q̄ſi ꝑplo=
inuoluebat: ꝑ ipos deniqꝫ via regni celorū
mortalibꝫ facta fuit nota. Tāta q̄ppe virtute
ex alto p̄diti ſpū ſancto cooperāte fuerevt ſic
p̄s. refert. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ. cū
fructu ⁊ vtilitate oīm gentiū. atqꝫ in fines or
bis terre verba eoꝝ. Propterea vt tāti mira=
culi memores eſſe poſſimus: in p̄nti ſermone
de ſpū ſancto in ap̄los miſſo erimꝰ verba fa=
cturi: de q̄ tria ꝓponimꝰ myſteria ꝯtemplāda
¶ Primū dicit cognitionis.
¶ Secundū miſſionis.
¶ Terciū operationis.
¶ Ex vi nature ſpūs ſanctus nō eſt cognoſci
bilis: ſed tm̄ ꝑ reuelationē. et qualiter ſpiritꝰ
ſanctus eſt deus ꝓcedēs a patre et filio ipis
coequalis. ¶ Capitulū.i.

PRimū myſteriū ꝯtemplandū de ſpū ſan
cto dr̄ cognitōis. In q̄ notande ſūt tres
theologoꝝ veritates. Prima ꝙ nullꝰ viator
p̄t cognoſcere ꝓpria vi nature terciā ꝑſonā in
diuinis quā dicimꝰ ſpm̄ ſanctū. Vn̄ Hilariꝰ
in li. de tri. ait. Nō putet hō ſua intelligētia
ſacramentū generatōis ⁊ ꝓceſſionis ſe poſſe
cōſequi. Et Dioniſiꝰ in li. de diui. no. Non
eſt audendū dicere aliq̄d nec cogitare de ſuꝑ
ſubſtātiali occulta diuinitate p̄ter ea q̄ diui=
nitꝰ nobis ex ſacris eloquijs ſunt exp̄ſſa. Et
de hoc paulꝰ. i. ad Corint. ca. ij. dixit. Loqui
mur dei ſapientiā quā nemo principū huius
ſeculi nouit. ſ. phoꝝ ſ̄m glo. Scd̄a veritas
ꝙ nobis reuelatū eſt in diuinis eſſe terciā ꝑ=
ſonā ꝓcedentē ꝑ modū amoris q̄ dr̄ ſpiritꝰ
ſanctꝰ. Nā in veteri ac in nouo teſtamēto fit
mentio de ſpiritu dei. Vn̄ Gen̄. i. c. dr̄. Spi
ritus dn̄i ferebat ſuꝑ aq̄s. Et. vi. c. Nō ꝑma
nebit ſpiritus meus in hoīe. Et. xli. Nunq̄d
inuenire poterimꝰ talē virū q̄ ſpū dei plenus
ſit: Et Iudic. iij. ca. Fuit in eo ſpiritus dn̄i
et iudicauit iſrael. et. xi. ca. Factus eſt ſuꝑ Je
pte ſpūs dn̄i. et. i. Re. x. c. Inſiluit ſuꝑ ſaulē
ſpiritus dn̄i et ꝓphetauit. et p̄s. xxxij. Verbo
dn̄i celi firmati ſunt: et ſpiritu oris eius oīs
virtus eoꝝ. et p̄s. l. Spiritū ſanctum tuū ne
auferas a me. et p̄s. ciij. Emitte ſpiritū tuū ⁊
creabunt. Et p̄s. cxlij. Spiritus tuus bo=
nus deducet me in terrā rectā. et Sapie. i. c.
Spiritus dn̄i repleuit orbē terrarū. Et. xij.
ca. O q̄ꝫ bonꝰ et ſuauis eſt ſpiritꝰ tuus in no
bis. et Eſa. i. ca. Requieſcet ſuꝑ eū ſpūs dn̄i.
et. xli. c. Dedi ſpiritū meū ſuꝑ eū. et. xlviij. ca.
Dn̄s miſit me ⁊ ſpiritus eius. et. lxi. ca. Spi
ritus dn̄i ſuꝑ me. et Iohelis. ij. ca. Effundā
ſpiritū meū et dabo ꝓdigia in celo ⁊ in terra
Eodē ca. Effundā ſpiritū meū ſuꝑ oēm car=
nem et ꝓphetabunt filij veſtri et filie veſtre.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf